este Consell. Es una decisión mandatada por los valencianos y valencianas que han votado mayoritariamente a tres grupos parlamentarios para revertir la sanidad a lo público. *(Aplaudiments)* Y, por tanto, que forma gobierno... Y el contrato de Alcira finaliza en abril de 2018.

El senyor president:

Senyories...

Consellera, un segon.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Los trabajadores seguirán en sus puestos de trabajo y tendremos la misma cartera de servicios.

No se preocupe, aquí no estamos buscando una sanidad barata. Estamos buscando una sanidad de calidad, de equidad, garante de los derechos de los valencianos y las valencianas. Y eso es lo que día a día estamos haciendo, trabajar por el bien común. Parece que ustedes han venido de parte a defender a una empresa privada. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, continuem en la sessió de control; en este cas, la pregunta que formula el Grup Podemos-Podem. Senyor Montiel, té vosté la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, senyor president.

Gràcies, president.

Membres del govern.

President, ¿quines mesures concretes pensa adoptar per a reivindicar els interessos de la ciutadania valenciana i de les institucions que li són més properes en relació amb la llei per la racionalització i sostenibilitat de la administració local?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell..., per a respondre a la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Montiel.

Tot allò que estiga en la nostra mà per tal d'acabar el més prompte possible amb eixa llei, tinga vosté en compte que compte amb la complicitat del govern valencià.

El govern valencià és un govern profundament municipalista. Creu que aquelles institucions que estan mes pròximes als ciutadans són institucions que han de tindre el major vigor possible, perquè són aquelles que es poden fiscalitzar d'una manera més clara, perquè són aquelles que poden prestar serveis d'una manera més directa i són les que entenen, a més, una qüestió que per a nosaltres és fonamental, que és la qüestió social. I per això una de les primeres mesures que va prendre este govern va ser retornar-los competències en educació, en serveis socials, en tot allò que ha de vore en qüestions fonamentals per a la ciutadania.

És evident que Espanya, en el seu conjunt, ha..., d'una vegada per totes donar-li una solució al que és el finançament també dels ajuntaments, de les corporacions locals i, sobretot, a més, que hi haja un compliment estricte d'allò que diu la Constitució respecte al paper polític també dels ajuntaments.

L'autonomia local ha estat moltes vegades intentant eludir-la, ¿no?, perquè fonamentalment el que es tracta és que hi haja un compliment del que és un estat compartit –Govern d'Espanya, comunitats autònomes i ajuntaments–. I, des d'esta perspectiva, la llei, efectivament, ni racionalitza ni és sostenible.

En aquell moment, quan se va posar damunt de la taula, el que se tractava i el que s'estava dient en aquell moment és que..., els sous dels alcaldes, se volia fusionar ajuntaments... Finalment, tot això no ha quedat en res, perquè, evidentment, el 80% dels alcaldes, alcaldesses i regidors de tot l'estat no cobren. Estan fent un grandíssim esforç personal pels seus pobles. I jo, avui, ací, també vull reivindicar el paper de regidors, regidores, alcaldes i alcaldesses que estan donant la cara tots els dies al servei dels ciutadans en el moment, moltes vegades, de més dificultat.

Per tant, senyor Montiel, jo li dic que, en tot allò que puguem treballar junts per acabar amb esta llei, compte amb el govern valencià.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Senyor Montiel, té vosté la..., paraula.

Quan vosté vullga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Puig.

Mire, m'agrada sentir-lo dir això, però em costa creure-ho. ¿Per què? Mire, hubo un tiempo en el que el Partido Socialista, efectivamente, parecía tener una cierta coherencia entre lo que decía y lo que hacía en relación con el municipalismo.

Yo le quiero recordar, en diciembre del 2014, la secretaria en aquel momento de política local hablaba de que «el PSOE se compromete a derogar la fatídica ley Montoro». En marzo de 2016, el PSOE, e incluso Ciudadanos, junto con Podemos y el resto de fuerzas parlamentarias en el Congreso, aprobaron una PNL, a la que solo se opuso el Partido Popular, para derogar la ley Montoro.

En octubre del 2016, en estas mismas Cortes, se aprobó a iniciativa de Podemos, con la única oposición del Partido Popular, una proposición no de ley en la que se le daba tres meses a su gobierno para manifestar el rechazo al contenido de la Ley 27/2013 –la ley Montoro–, instar al Gobierno de España a derogarla y, también, instar al Gobierno de España para que, junto con los gobiernos de todas las comunidades autónomas y los representantes del mundo local, se consensue un nuevo marco de financiación para los municipios españoles y valencianos. Esto se aprobó el día, como le digo, 14 de octubre del 2016. Han pasado más de tres meses.

Y, casualmente, llegamos ahora a la situación de que el pasado 14 de febrero el Partido Popular y Ciudadanos votaron en contra de la tramitación, en el Congreso de los Diputados, de una iniciativa de Podemos, en la que solo se quería derogar la ley Montoro, mientras se abría un periodo transitorio de nueve meses para que el gobierno presentara un nuevo proyecto de ley.

Fue la abstención del Partido Socialista la que permitió que el Partido Popular saliera, una vez más, triunfante en su estrategia antimunicipalista.

Y, mire, yo creo que el Partido Socialista lleva ya demasiado tiempo, demasiado tiempo jugando a ser el salvavidas del PP. Ya ha facilitado la investidura de Rajoy, ha evitado la derogación de la ley Montoro, y yo me pregunto dónde están aquellos compromisos que en su momento exhibieron, no solo ante..., en el Congreso..., o las sedes parlamentarias, sino ante la ciudadanía. Yo recuerdo aquel tiempo. Usted ha dicho hoy, trabajaremos juntos. Bueno, yo lo echo de menos. Echo de menos que el Partido Socialista esté a la altura de las circunstancias y cumpla con los compromisos.

Habíamos hablado de que un gobierno en minoría de Rajoy, y esto se dijo por su grupo en el proceso de investidura, un gobierno en minoría de Rajoy permitiría que de todas formas una mayoría parlamentaria de progreso permitiera derogar la ley Montoro, la ley mordaza, las reformas laborales, la LOMCE, y me temo que ustedes van deslizándose hacia una pendiente en la que prefieren jugar a ser el socio necesario de la triple alianza, antes que un partido que cumpla con sus compromisos. *(Aplaudiments)*

Me parece que le están haciendo a usted un flaco favor en Madrid, señor Puig, le están haciendo a usted un flaco favor. Yo creo que al final… Mire, hubo un detalle en el Congreso del Partido Popular, ese Partido Popular de unanimidades, que reveló el auténtico poder de la señora Cospedal, que es quien manda parece ser en el PP, en el que Rajoy dijo una ocurrencia interesante, dijo: «Somos reformistas, pero a nuestro ritmo.»

Pues bien, señor Puig, yo creo que…, quisiera no creer que también ese ritmo se lo está marcando al Partido Socialista el señor Rajoy.

Y mire, le voy a decir una cosa, porque no me gusta simplemente hacer la crítica por la crítica. En este momento está en el período de información pública, termina la semana pasada, el Proyecto de decreto. El proyecto de decreto yo le quiero recordar que hace más de un año desde esta tribuna, en una pregunta al presidente, ya le advertimos sobre la necesidad de articular un mecanismo jurídico para garantizar las ayudas. Pero como el proyecto de decreto se ha hecho tarde, y me temo que mal, genera un problema, y es que en los municipios donde ya se ha aprobado el presupuesto de 2017 no se va a poder aplicar las ayudas, no se va a poder aplicar el fondo porque el artículo 12.5 de la Ley orgánica 2/2012, que es la que regula la estabilidad presupuestaria y la sostenibilidad financiera, dice que los ingresos que se obtengan por encima de lo previsto se destinarán íntegramente a reducir el nivel de deuda pública.

Eso quiere decir que cuando los municipios valencianos que ya hayan aprobado su presupuesto, que hayan hecho sus deberes, vengan a ver como entra en vigor, dentro de dos, tres meses, el decreto que ustedes han preparado, los dineros que reciben, como no los han podido presupuestar, los van a tener que aplicar a reducir el nivel de deuda pública, no van a poder incrementar servicios, no van a poder incrementar inversiones ni van a poder costear sus servicios. ¿Por qué? Porque ya son tarde y mal. Porque hace más de un año que se dijo en esta tribuna que había que dotar el fondo de cooperación municipal. Y ahora, en el 2018 no será problema, porque si las normas objetivas que prevé el decreto entran en vigor, los ayuntamientos podrán presupuestar para el 2018 esta previsión. Pero en este año por efecto, recuérdenlo, artículo 12.5, Ley orgánica 2/2012, que forma parte del paquete de la ley Montoro, van a tener un problema, porque no van a poder disponer libremente del dinero que tarde, escaso y mal les llega.

Tomen nota porque no se puede jugar con declaraciones políticas y luego no hacer los deberes bien, cuando toca.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell, per acabar de respondre a la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Montiel, moltes gràcies.

Home! anem a vore. El que és evident és que el Fons de cooperació local existix, existix, que no existia; i existix després d'un compromís del noranta-nou. Per tant, escolte, jo crec que tot se pot fer millor i totes les aportacions per a fer-ho millor doncs se faran.

També és cert que prèviament a l'aprovació dels pressupostos se va parlar amb la Federació Valenciana de Municipis, i els ajuntaments sabien que s'anava a produir, efectivament, una vegada aprovats els pressupostos, perquè fins a eixe moment no se pot fer, el d'obrir el fons. Però, en qualsevol cas, jo també li reconec que respecte a la casuística en concret, vosté sap més que jo i, probablement, pot haver-hi algun problema que s'haurà de vore de quina manera se substancia la seua solució.

Però en el fons de la qüestió de la seua pregunta li vull dir que, des de la perspectiva del govern valencià, no hi ha cap tipus de dubte, nosaltres estem radicalment en contra d'eixa llei, ho hem manifestat i ho continuarem fent.

Jo no sóc qui en estos moments, perquè a més esta tampoc no és la trona adequada, per dir què fan els grups parlamentaris en el Congrés. També li dic que pareix ser que el que va passar l'altre dia havia de vore més que res en qüestions derivades de com era la proposta i del fons. Jo, sense dubte, li manifeste ací, allí i on siga que eixa és una llei restrictiva i és una llei que cal derogar. I quan abans es derogue millor.

I li dic una cosa, podem fer una proposta a més, si vosté vol, nosaltres estem disposats a recolzar una proposició de llei d'estes Corts exigint la immediata derogació de la llei. *(Aplaudiments)* Jo crec que és una bona possibilitat, perquè no hi haja cap dubte. Perquè pensem, nosaltres pensem que eixa és una possibilitat i és una vocació clara d'acabar en una llei que efectivament és una llei perniciosa per al conjunt dels ajuntaments.

Mire, alguns ens sentim, ja li ho he dit, profundament municipalistes, i crec que vosté i jo això ho compartim absolutament. Quan estava preparant esta intervenció vaig mirar algunes coses dels clàssics, i està bé. Mire, una de les persones que més ha lluitat contra el municipalisme i de la qual han begut després molta gent, ha sigut esta senyora que és molt estimada per alguna bancada, que és la senyora Thatcher. La senyora Thatcher va fer una operació terrible contra tots els ajuntaments. La senyora Thatcher va fer una cosa que la *derecha conservadora* anglesa, que no és radical com la nostra, desgraciadament nosaltres patim el que patim, va fer un informe que era un informe Griffiths, i és un informe Griffiths, que és molt interessant llegir-lo després de tants anys, perquè l'informe Griffiths desautoritza tot allò que és la llei de racionalització, és clarament un informe que caldria que se'l llegiren els responsables del Partit Popular per a, d'una vegada per totes, deixar de perseguir els ajuntaments.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Sí, senyor Estañ.

El senyor Estañ García:

Gràcies, president.

La semana pasada efectivamente su partido hizo la derogación de la ley Montoro en Madrid. Al día siguiente votó a favor del tratado CETA en Bruselas. Estas decisiones condenan la autonomía política de los ayuntamientos, dificultando la remunicipalización, fomentando las privatizaciones y permitiendo que se siga poniendo por delante el pago de la deuda al cumplimiento de derechos.

Si bien en estas instancias superiores se ha actuado en contra del municipalismo, pues me gustaría preguntarle por una instancia inferior, como son las diputaciones, con una legitimidad democrática y una transparencia más que cuestionable, pero que curiosamente no se somete a los controles financieros y presupuestarios, que sí impone la ley Montoro a los municipios.

Por tanto, la pregunta es si se van a recuperar competencias y recursos de las diputaciones para dirigirlas a estructuras municipales o supramunicipales, para que así se pueda fomentar y llevar a cabo una gestión pública de los servicios.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell.

La senyora vicepresidenta del Consell:

La veritat és que la pregunta no ha quedat clara.

En qualsevol cas, coincidim absolutament amb vostés en la qüestió, com ha explicat el president, primer de la necessitat de derogació de les lleis que han restringit la capacitat municipal i que han posat per damunt els creditors dels drets de les persones i de la capacitat dels ajuntaments de fer polítiques socials amb els romanents que tenen, val? Eixa és una. I ahí està l'oferta, a poder fer una proposició de llei des d'ací, des d'estes Corts, que després se puga debatre en el Congrés dels Diputats.

I respecte a les diputacions he de dir-li, ja hi ha dos decrets que s'han aprovat, el decret de coordinació en matèria esportiva i en matèria de turisme, que precisament va en la línia d'això, en millorar les coordinacions i sobretot en assegurar que els diners públics han d'anar on han d'anar, que és a la garantia de dret de les persones.

Li anuncie també que està en marxa ja també el decret de coordinació en matèria de polítiques inclusives i en matèria d'igualtat amb les diputacions. I també que, per exemple, diputacions com la de València hem pogut establir tot un pla d'infraestructures que ens va permetre tres centres de salut mental i un centre per a diversitat funcional durant este any, que les obres ja comencen, que la diputació ha finançat

als ajuntaments i que ompliran eixa xarxa de residències i de centres d'atenció a persones en discapacitat o a persones en situació de dependència que tant necessitem.

És a dir, estem treballant en eixa línia i, òbviament, estem emmarcats en la línia que vosté planteja en la seua reflexió.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Diputada Cabedo, té vosté la paraula.

La senyora Cabedo Laborda:

Senyor Puig, tant a vosté com a la senyora Oltra els hem escoltat dir haver-se trobat amb una administració raquítica a l'entrar al Consell, i per això van anunciar, per exemple, la modificació de la Llei de funció pública valenciana. Tanmateix, en un govern que aposta per la remunicipalització, com vosté molt bé ens ha indicat en la seua intervenció, amb les taxes de reposició imposades pel govern de Mariano Rajoy impossibiliten aquesta remunicipalització. Inclús quan a dia d'avui molts ajuntaments tenen superàvit.

Hem anat escoltant a col·lació d'aquesta situació el senyor Soler reclamant que s'alleugeren aquestes limitacions a través de, per exemple, la llei de pressupostos estatal.

Per tant, vosté ens ha oferit una proposta de derogar la llei Montoro. Però la segona pregunta seria: creu el president i el conseller d'hisenda valencians, i què faran al respecte per aconseguir un no als pressupostos de Mariano Rajoy que imposen taxes de reposició ofegant l'administració valenciana? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada.

Conseller d'hisenda.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyoria, jo crec que la intervenció tant del president com de la vicepresidenta han estat molt clares. És a dir, no només ens posicionem com un govern activament municipalista, sinó que creguem que eixa llei ha de desaparéixer del mapa el més prompte possible, de manera coherent, de manera coherent; no per a fer derogacions parcials que podrien inclús crear una situació dificultosa des del punt de vista de la qüestió municipal.

Nosaltres no només transferim serveis i competències als ajuntaments, sinó que transferim diners i, a més, diners no finalistes, diners per a cultivar l'autonomia municipal. Nosaltres creiem que és un mandat constitucional l'autonomia municipal. I sense autonomia financera, com reclamem per a nosaltres, el govern de La Generalitat, també ho reclamem per als municipis sense autonomia financera, sense capacitat que els seus plens municipals decidixen sobre els *(inintel·ligible)* ... diners, difícilment tindran l'autonomia política que mandata la Constitució. I nosaltres enviem competències, sobretot en temes socials, i enviem diners, en cas no finalistes.

Creguem que *por sus obras los conoceréis*. És a dir, més lògica municipalista que intentar traslladar per primera vegada en tantíssims anys un fons municipal amb sentit, requerint a més fons de les diputacions, fons d'Europa i crèdit de l'IVF, formarà un total que realment jo crec que la vida municipal podrà canviar substantivament en el pròxim futur.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, amb esta resposta arribem a la finalització del punt sobre control al Consell, president del Consell, i passaríem al següent punt, tot i fent l'advertència que a les dotze menys deu minuts suspendrem la sessió per atendre el nostre acte de rebuig als nous casos de terrorisme masclista contra les dones.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el suport al torn d'ofici i al dret a l'assistència jurídica gratuïta, presentada pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 49.368, BOC número 155)

El senyor president:

Senyories, passem al punt dècim, que és presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el suport al torn d'ofici i al dret a l'assistència jurídica gratuïta.

Per a la presentació i defensa de la proposició no de llei del Grup Socialista, té la paraula la il·lustre diputada Rosa Peris.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora Peris Cervera:

Gracias, presidenta.

En numerosas ocasiones desde el Grupo Socialista hemos subido para defender la justicia gratuita como un servicio